



**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvitiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

Cur ab illa festiuitate dedicatio[n]is, id est, ?a gloria resurrectionis spiritus
sanctus non in specie colu[m]bæ, sed in specieignis app[ar]uerit, & de
sp[irit]u blasphemix quod peccatum non ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

deorsum, qui custodisti seruo tuo David patri meo quæ locutus es & cætera. Deinde ter-
tio: Factum est, cum compleffet Salomon omnem orationem stetit & benedixit omni Ec-
clesiæ Iſrahel uoce magna, dicens: Benedictus dominus qui dedit requiem populo suo Iſra-
hel, iuxta omnia quæ locutus est, & cetera. ¶ Itaq; sub trina (ut iam dictum est) inuocatio-
ne nominis domini, Ecclesiam siue domum domini dedicauit, non utiq; casu, sed magna
cū ratione sapientiæ quā de⁹ dederat illi; præsertim quia talis data fuerat regula benedicen-
di. Sic enim scriptum est in libro numeri: Locutusq; est dominus ad Moysen dicens: Lo-
quere ad Aaron & filios eius. Sic benedicetis filijs Iſrahel & dicetis eis: Benedicat tibi do-
minus & custodiat te. Ostendat dominus faciem suam tibi, & misereatur tui. Conuertat do-
minus suum ultum ad te, & det tibi pacem. Hoc dicimus pro glorificatione trinitatis, quia,
sicut hætenus demonstrare curauimus, fere nihil celebre siue memorabile referunt scriptu-
ræ ueritatis, absq; sacramento sancti huius nominis.

¶ Item in eodem psalmo, de trina appellatione nominis domini: Exalta-
bo te domine, domine clamaui ad te, domine eduxisti ab inferno ani-
mam meam: ⁊ de titulo alterius psalmi, in finem canticum
psalmi resurrectionis. Caput .XIII.

Trina benedi-
ctio secundum
legem
Num. 6

Psalmus. 29.
de resurrecti-
one Christi



Vnc igitur perpende quod perpulchrum est, quia in isto psalmo cantici canta-
ti siue cantandi, secundum dedicationem domus David, id est, corporis Chris-
ti. Similiter trina præpoller appellatio eiusdem nominis domini. Primo nanq;
dicit: Exaltabo te domine, quoniã suscepisti me, nec delectasti inimicos meos
super me. Deinde secundo: Domine deus meus clamaui ad te, & sanasti me. Deinde ter-
tio: Domine eduxisti ab inferno animam meam, saluasti me à descendentibus in lacū. Con-
tinuo sequitur, concentus multitudinis sub admonitiōe huiuscemodi: Psallite dño sancti
eius, & confitemini memoriæ sanctitatis eius. ¶ Sic in dedicatione domus illi⁹ manufactæ
post trinam adorationem nominis domini, à Salomone præmissam, continuo sequitur ad-
monitio ad multitudinem, & magnæ festiuitatis uniuersalis communicatio, prosequente
Salomone, sit quoq; cor nostrum perfectum cum domino deo nostro. Et subsequente scri-
ptura, igitur rex & omnis Iſrahel cum eo immolabant uictimas coram domino. Generalis
quippe festiuitas est, festiuitas huiuscæ dedicationis, festiuitas resurrectionis. ¶ Vnde non
prætereundum, quia titulum psalmi præscripti (qui sic sese habet, psalmus cantici in dedi-
catione David domus) titulus alterius psalmi, scilicet sexagesimi quinti, pene exponit, qui
eiusmodi est. In finem canticum psalmi resurrectionis. Tali præeunte titulo, iubilat omnis
terra deo, psalmum dicit nomini eius, dat gloriam laudi eius, & dicit inter cætera: Introibo
in domum tuam in holocaustis, reddam tibi uota mea, quæ distinxerunt labia mea, holo-
causta medullata, offeram tibi cum incenso arietum, offeram tibi boues cum hircis. ¶ Quæ
omnia mystice significant combustionem uiciorum, purificationem spiritus, omnimo-
damq; intentionem ad destructionem totius repugnantia: quasi arietum cornutorum, &
totius excellentiæ quasi bouum cornupetarum, & totius sceditatis malorum operum, qua-
si hircorum. Cum huiusmodi quippe holocaustis introitur in domum resurrectionis, in
domum quam sapientissimus Salomon, id est, CHRISTVS filius dei, per semet-
ipsum ædificauit, id est, immortalitatem & impassibilitatem, quam habent iam coelestes spi-
ritus, in quibus plenissimæ habitat maiestas sanctæ Trinitatis, quo præcursor introiuit per
uiam, quam illi columba, id est, spiritus sanctus demonstrauit. Passus enim idem CHRIS-
TUS, & resurgens à mortuis festiuitatem sibi & nobis inchoauit huiuscæ dedicationis,
tanquam caput corpori, & hanc fidem tenere, atq; in hac spe per dilectionem operari, hoc
nimirum est, legitime cantare canticum psalmi resurrectionis, iamq; stare cum cantico in
illa dedicatione domus David.

3 Reg. 8.

Alius psalm⁹
de resurrecti-
one Christi

Oblatio mys-
tica

¶ Cur ab illa festiuitate dedicationis, id est, a gloria resurrectionis spi-
ritus sanctus non in specie columbe, sed in specie ignis appa-
ruerit, ⁊ de spiritu blasphemie quod peccatum nõ re-
mittetur neq; in hoc seculo neque in fu-
turo. Caput .XIII.

Magnã



Agnam quidem habet hæc dedicatio domus festiuitatis iocunditatem, sed magnum nihilominus species quæ exinde apparuit, debet incutere timorem, & excitare sollicitudinem. Non enim hic in columbæ specie uidentur se spiritus sanctus exhibuit, sed in specie ignis, super beatos Apostolos ab illa domo processit mittente illo secundum uirtutem uel naturam diuinitatis, quemadmodum dixit ad illos: si autem abieris, mittam eum ad uos. ¶ Quamobrem ergo non in specie columbæ, sed in specie ignis, attendant tantam diuersitatem specierum istarum, scilicet columbæ & ignis, quicumque irreuerenter istam, postquam dedicata est, aspiciere audent domum domini, qualibus ipse dixit. Ideo dico uobis, omne peccatum et blasphemia remittetur hominibus, spiritus autem blasphemiam non remittetur. Et quicumque dixerit uerbum contra filium hominis, remittetur ei. Qui autem dixerit contra spiritum sanctum, non remittetur ei neque in hoc seculo neque in futuro. Attendant (inquam) qui eiusmodi sunt, immo quia tales attendere nolunt. Attendamus nos quanta cum ratione tam diuersas species, diuersis temporibus exhibuerit apparens unus & idem spiritus. ¶ Dicendum autem in primis, quid distet inter blasphemiam & spiritum blasphemiam: quoniam dixit, blasphemiam remittetur, spiritus autem blasphemiam non remittetur. Blasphemiam tantum, & non etiam spiritus blasphemiam est, cum quis ignorans loquitur aliter quam se habet ueritas: uel agit quippiam contra iustitiam, sicut, exempli gratia: Saulus ignorans & errans agebat. Porro spiritus blasphemiam est, ubi quispiam sciens & per inuidiam ueritati repugnat: quod peccatum Iudæorum est, & hæreticorum, quos Apostolus uitandos esse denunciat. Hæreticum (inquit) hominem post unam & secundam correptionem deuita, sciens quia subuersus est qui eiusmodi est, & delinquit, cum sit proprio iudicio condemnatus. ¶ Vtriusque ergo reatus discretionem habens spiritus sanctus, non in specie ignis, sed in specie columbæ super dominum IESVM apparuit, ante glorificationem eius: & contra, non in specie columbæ, sed in specie ignis super Apostolos post glorificationem eius. Adhuc enim qui dicebant uerbum contra filium hominis, de ignorantia poterant excusari: & iccirco decebat agere eum uel pati cuncta in spiritu mansuetudinis. Verbi gratia, ut non consentiret discipulis suis, dicentibus: Magister, uis, dicimus, ut descendat ignis de caelo, & consumat eos: Sed diceret, filius hominis non uenit animas perdere, sed saluare. Amplius autem, ut diceret, dum crucifigeretur: Pater, ignosce illis, non enim sciunt quid faciunt.

¶ Item de eodem spiritus sancti iudicio, cum illa Apostoli sententia, uoluntarie enim peccantibus nobis post acceptam notitiam ueritatis, iam non relinquitur hostia pro peccatis.

Caput XV.



Sque illuc patientia & mansuetudo agni, quam columba significauerat circa uos, o ues domus Israel, ad quos missus uenerat, unde & dicebat. Non sum missus nisi ad ues quæ perierant domus Israel. Extunc uobis peccantibus, peccatum uestrum in spiritu blasphemiam reputatur, quod neque in hoc seculo neque in futuro remittatur. Iam enim non est uobis hostia, quippe qui bus filius dei, cum esset agnus, in leonem conuersus est, & spiritus sanctus, qui ut columba uisus fuerat, quasi ignis demonstratus est, quia non per ignorantiam delinquitis, sed uoluntarie peccatis subuersi & proprio iudicio condemnati. Hinc est illud Apostoli: Voluntarie enim peccantibus nobis post acceptam notitiam ueritatis, iam non relinquitur pro peccatis hostia. Terribilis autem quædam expectatio iudicii & ignis emulatio, quæ consumptura est aduersarios. ¶ Quod nobis, scilicet natura Iudæis, non relinquitur hostia pro peccatis, si uoluntarie peccamus, id est, si uocem eius audientes, & ex scripturis eum cognoscentes, corda nostra obdurare uoluerimus: Nimirum taliter, ut nec hostia siue sacrificium, nec locus, siue templum remaneat in quo sacrificetur. Sic enim & Danieli præmonstratum fuerat. Occidetur Christus, & non erit eius populus, qui eum negaturus est, & ciuitatem & sanctuarium dissipabit populus cum duce uenturo, subauditur Vespasiano siue Tito, & finis eius uastitas, & post finem belli statuta desolatio. Et deficiet hostia siue sacrificium, & in templo erit abominatio desolationis, & usque ad consummationem & finem perseuerabit desolatio. Ecce quomodo iam non relinquitur hostia pro peccatis uoluntarie peccantibus, id est, dedicationem istam odientibus,

Actu. 2.

Iohan. 16
Aliud blasphemiam, aliud spiritus blasphemiam.
Mat. 12.

Quomodo differunt

Actu. 9
1. Tim. 1.
Tim. 3.

Cur spiritus sanctus super Christum in specie columbæ, super Apostolos in specie ignis apparuit.
Luca. 9.

Luca. 23

Mat. 12
Iudei nunc peccant spiritu blasphemiam.

Heb. 6

Iudeis nec hostia, nec locus immolandi relinquitur
Danie. 9